

другия случай — не. Въ послѣдния случай ние спъваме своя прогресъ, създаваме въ съзнанието си голѣми прѣпятствия и тогава Богъ ни оставя. Тия наши състояния се отразяватъ къмъ Бога, и послѣ по обратенъ пътъ тѣ се връщатъ къмъ насъ — жънимъ своитѣ послѣдствия. Ние се спъваме така и въ своитѣ мисли и желания. Тогъва, какъвъ е законътъ, каква е философията? — Да отстранимъ сами прѣпятствията, които ни прѣчатъ да живѣемъ въ Божествения законъ. Туй е задачата на ученицитѣ. И сега, мнозина казватъ, че влизането въ една окултна школа е опасно. Да, всѣки, който е влѣзълъ въ окултната школа и противодѣйствува на нейнитѣ методи, пѣтътъ му е много опасенъ. Най-първо въ такъвъ човѣкъ трѣбва да има чистота въ всичкитѣ му намѣрения, и каквото прави въ името Божие, да е доволенъ отъ себе си. Нѣма по-хубаво нѣщо отъ това, да си доволенъ отъ себе си и да се радвашъ, че изпълнявашъ волята Божия. А не, слѣдъ като напишешъ нѣщо, да питашъ другаря си: хубаво ли свиря? Нима азъ като свиря за себе си, та трѣбва да излизамъ на сцената, и да питамъ публиката въ София, какъ свиря? Азъ зная, колко и какъ свиря. Вѣстникаритѣ ще излѣзатъ да критикуватъ какъ свиря. Какъ свиря, азъ това зная по-добрь отъ критицитѣ. Азъ зная това споредъ